

vundet Ret til at drive Næring (Elektricitets-, Gas- og Vandværker e. t. c.).

Mindretallet anser ikke den Affattelse, § 12 havde faaet i Kommissionsforslaget, for tilfredsstillende. For det første giver den i første Stykke offentlige Institutioner Ret til at drive Næring just med de Artikler, som det offentlige særlig vil sætte ind paa at handle med (jfr. Københavns Kommunes tidligere Handel med Fisk, Grønsager o. s. v.), og for det andet indeholder 2det Stykke næsten en Opfordring til de offentlige Institutioner til i visse Tilfælde at etablere Forretninger.

Mindretallet har derfor langt foretrukket den ændrede Affattelse af Paragraffen, der holder hele dette Spørgsmaal retlige Besvarelse helt uden for denne Lov, og derved skyder det ud til Fremtidens Afgørelse. Her skal særlig peges paa, at i det lange Løb vil naturligvis den bedste og den eneste virkelige Garanti mod offentlige Institutioners Næringsdrift være, hvilket Syn Befolkningens Flertal i Stat og Kommune har paa dette Spørgsmaal.

Et *Mindretal* (Christensen [Høng], Himmelstrup, J. C. A. Larsen, Pinstrup og Slesbager) har sluttet sig til en Del af de af Ministeren stillede Ændringer, idet man erkender Betydningen af, at en Lovgivning som denne, der omfatter hele Erhvervslivet, kan faa saa stor Tilslutning som muligt.

Mindretallet maa dog formene, at det af Ministeren og Flertallet stillede Ændringsforslag til § 12 er i Modstrid med de Synspunkter, som var vejledende for Næringslovskommissionen vedrørende dette Forhold — og hvortil Mindretallet slutter sig —, og foreslaar derfor, at Paragraffen opretholdes med det under Nr. 17 stillede Ændringsforslag.

Ligeledes formener Mindretallet, at de til §§ 29 og 40 stillede Ændringsforslag ikke opfylder de Ønsker og Krav, som er fremsat under Udvalgsbehandlingen, og stiller derfor under Nr. 31 Forslag om en ny Affattelse af § 29 og under Nr. 41 en Ændring til § 40.

I øvrigt ønsker Mindretallet nærmere at begrunde sit Synspunkt under Sagens Behandling i Salen.

Et *andet Mindretal* (Himmelstrup og Pinstrup) stiller Ændringsforslaget under Nr. 13 til § 10, idet det er Mindretallets Opfattelse, at den af Flertallet opretholdt Formulering af § 10 ikke tilfredsstillende berettigede Ønsker, navnlig fra Andelsproduktionsforeningernes Side, med Hensyn til disse Andelsproduktionsforeningers fremtidige næringsretlige Stilling.

I Næringsloven af 1857 findes ingen særlige Regler om de kooperative Virksomheders næringsretlige Stilling. Dette Forhold søger sin naturlige Forklaring i, at man ikke i 1857 ved Næringslovens Tilblivelse har kunnet have for Øje den senere Udvikling af Andelsbevægelsen. Følgen heraf har da været, at de hidtidige næringsretlige Regler saavel om Forbrugs- som om Produktionsforeninger væsentlig har været udledet af forskellige Lovbestemmelser, baade Næringslovens § 4 og § 4 i Lov af 2. Juni 1870, men først og fremmest §§ 2, 10 og 11 i Lov af 23. Maj 1873, alt beroende paa det administrative Skøn over, hvorvidt „Næringsdrift“ i det foreliggende Tilfælde maatte siges at foreligge eller ikke, og det er Mindretallets Indtryk, at der har været en Tendens til at søge en voksende Del af den kooperative Virksomhed inddraget under Næringslovens Bestemmelser.

Under Forhandlingerne om det her omhandlede Forslag til Næringslov saavel i sin Tid i Kommissionen som ogsaa paa Rigsdagen, er det stedse fra forskellige Sider fremhævet, at Forslagets Bestemmelser om de kooperative Virksomheders Stilling ikke maatte skabe disse Virksomheder vanskeligere næringsretlige Vilkaar end hidtil. Dette Synspunkt maa Mindretallet fastholde. Det er nu imidlertid en Kendsgerning, at en Række Andelsproduktionsforeninger, først og fremmest Andelsslagterierne, hidtil har været i Stand til, ganske vist i uvæsentlig Grad, at forsyne sig med Varer, saavel Raastoffer som Hjælpestoffer,